

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ТЕОРІЇ ТА ІСТОРІЇ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ

КУРСОВА РОБОТА

з історії зарубіжної літератури

на тему: «Тема війни в романі Фарука Шехича «Книга про Уну.

Повоєнний роман»

Студентки групи СОа 17-21 денної
форми здобуття освіти першого
(бакалаврського) рівня вищої освіти
філологічного факультету освітніх
технологій (спеціальність 014 Середня
освіта (за предметними
спеціальностями), спеціалізація
014.021 Англійська мова і література,
освітньо-професійна програма
Іноземні мови та літератури, методика
навчання іноземних мов і зарубіжної
літератури (англійська мова і друга
західноєвропейська мова))
Троїцької Дар'ї Василівни

Науковий керівник: Куницька І.В.

Національна шкала: _____

Кількість балів: _____

Оцінка: ЄКТС _____

Члени комісії: _____
(підпис) (Прізвище та ініціали)

_____ (підпис) (Прізвище та ініціали)

_____ (підпис) (Прізвище та ініціали)

КИЇВ-2024

Зміст

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ І. ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ТЕМИ ВІЙНИ У СВІТОВІЙ	
ЛІТЕРАТУРІ.....	5
1.1 Поняття війни та її вплив на людство	5
1.2 Тема війни в літературі.....	6
1.3 Повоєнний роман як жанр.....	7
РОЗДІЛ ІІ. ПСИХОЛОГІЧНІ ВИКЛИКИ І ВІДЛУННЯ ВІЙНИ В	
РОМАНІ "КНИГА ПРО УНУ. ПОВОЄННИЙ РОМАН	9
2.1 Психологічний стан головних героїв у поствоєнний період	9
2.2 Поствоєнні мотиви та символіка у романі.....	10
2.3 Відображення війни через інтерпретацію тексту	12
2.4 Рецепція роману у сприйнятті сучасного читача.....	13
ВИСНОВОК.....	15
РЕЗЮМЕ.....	16
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	16
ДОДАТКИ.....	Error! Bookmark not defined.

ВСТУП

Актуальність теми: Тема війни, на жаль, залишається актуальною й досі, особливо в контексті сучасних подій в Україні. Роман Фарука Шехича "Книга про Уну. Повоєнний роман" дає можливість глибше зрозуміти психологічні травми, які завдає війна людям, а також дослідити шляхи подолання цих травм.

Об'єкт дослідження: роман Фарука Шехича "Книга про Уну. Повоєнний роман".

Предмет дослідження: тема війни в романі.

Мета дослідження: проаналізувати, як війна зображена в романі, дослідити її вплив на головного героя та інших персонажів, а також виявити способи подолання воєнних травм.

Завдання дослідження:

- Розкрити образ головного героя та його еволюцію протягом роману.
- Проаналізувати зображення війни в романі: її жахи, жорстокість, втрати.
- Дослідити вплив війни на психологію головного героя та інших персонажів.
- Виявити способи подолання воєнних травм, які пропонуються автором.
- Порівняти зображення війни в романі з іншими творами на цю тему.

Методи дослідження:

- Аналіз тексту роману.
- Порівняльно-історичний метод.
- Психологічний аналіз.

Очікувані результати:

- Глибше розуміння теми війни та її впливу на людину.
- Розкриття психологічних травм, які завдає війна.
- Виявлення способів подолання воєнних травм.

- Збагачення знань про літературу Боснії та Герцеговини.

Структура роботи. Робота складається з вступу, двох розділів, семи підрозділів, загальних висновків, резюме, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг роботи: 18 сторінок.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ТЕМИ ВІЙНИ У СВІТОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ

1.1 Поняття війни та її вплив на людство

Війна - це складне та багатогранне явище, яке протягом історії людства викликало численні дискусії та суперечки. Її можна визначити як організоване збройне протистояння між двома або більше державами, групами або особами, яке має на меті примусити противника до певних дій або бездіяльності. Існують різні теорії, що намагаються пояснити природу війни. Реалістична теорія стверджує, що війна є неминучим наслідком людської природи та боротьби за ресурси. Ліберальна теорія вбачає в війні результат політичних помилок та невдач у дипломатії, тоді як марксистська теорія вбачає в ній продукт класової боротьби та експлуатації. Однак жодна з цих теорій не може повністю пояснити всі причини та наслідки війн [3].

Війна протягом історії людства постійно еволюціонувала, змінюючись за своїми масштабами, формами, методами ведення та цілями. Історично можна виділити кілька основних етапів цієї еволюції. Первісні війни були невеликими за масштабами та спрямовувалися на захоплення територій, ресурсів або рабів. У війнах античності вже брало участь більше народів, метою було завоювання інших держав. Середньовічні війни були тісно пов'язані з релігією та феодалізмом. Війни Нового часу відзначалися появою нових видів зброї та тактики, а також зростанням ролі національних держав. Світові війни стали наймасштабнішими та найкривавішими в історії людства. Сучасні війни, часто асиметричні за характером, включають участь недержавних акторів та широке використання нових технологій.

Важливо зазначити, що війна завжди мала руйнівні наслідки для людей. Вона призводила до загибелі мільйонів людей, руйнування міст та інфраструктури, а також до масових переселень та економічних втрат. Таким чином, розуміння історичного контексту війни дозволяє краще аналізувати її та шукати шляхи до запобігання подібним конфліктам.

Війна має руйнівний вплив на психіку та культурне середовище суспільства. Її наслідки можуть відчуватися протягом багатьох років, навіть після закінчення бойових дій.

Психологічний вплив війни є значним. Посттравматичний стресовий розлад (ПТСР) може розвинутися у тих, хто пережив або став свідком травмуючих подій, що часто відбувається в умовах війни. Також поширені тривога, депресія та зловживання психоактивними речовинами як засоби впоратися з емоційною травмою. Рівень самогубств може також зрости, особливо серед військовослужбовців та цивільного населення [5, с. 10].

Культурне середовище суспільства також страждає від наслідків війни. Знищення культурних пам'яток, таких як історичні пам'ятки, музеї, бібліотеки, є частим явищем під час війни. Переміщення людей може призвести до втрати культурної ідентичності та традицій, а також порушити освітній процес, оскільки воєнні конфлікти можуть призвести до закриття навчальних закладів. Крім того, війна може збільшити рівень ненависті та розколу в суспільстві, ускладнюючи мирне співіснування та загрожуючи соціальній стабільності.

1.2 Тема війни в літературі

Війна завжди привертала увагу письменників, і це відображено в літературі на протязі століть. Від давніх епосів до сучасних романів, вона слугувала фоном для дослідження різноманітних аспектів людського життя. Давні поеми, такі як "Іліада", "Одіссея" та "Слово о полку Ігоревім", розповідали про героїчні вчинки, трагічні втрати та загальнолюдські теми. У середньовіччі та Ренесансі, епоси, такі як "Пісня про Нібелунгів", відображали жорстокість війни та її вплив на людей. У 19 столітті, "Війна та мир" Льва Толстого приніс реалістичний погляд на війну, її вплив на суспільство та індивідуальний досвід. У сучасній літературі, романи як "На Західному фронті без змін" та "Тихий Дон" продовжують досліджувати тему війни та її наслідків. Сучасні автори, такі як

Кадзуо Ішігуро та Крістіна Скарббс, у своїх романах "Годзвілла" та "Сплячі велетні", відображають війну як траєкторію для вивчення пам'яті, травми та спільного досвіду людства. Література використовує війну як платформу для розгортання глибоких і важливих питань про людську природу та суспільство [10, с. 15].

Література також відкриває для нас можливості поринути у внутрішній світ персонажів, розкриваючи їхні мотивації, страждання та надії в контексті воєнного конфлікту. Це допомагає нам сприймати війну як складний феномен, що впливає на кожну людину по-різному. Через різноманітні літературні шедеври ми здатні зануритися в різні історії, які відображають різні аспекти війни - від переживань солдатів на фронті до страждань мирного населення в зоні конфлікту. Такий глибокий іммерсивний досвід дозволяє нам краще осягнути складність та болісність війни як соціального та людського явища. В кінцевому підсумку, література служить не лише джерелом знань, а й інструментом для сприйняття, розуміння та, можливо, зміни нашого ставлення до війни та її наслідків.

1.3 Повоєнний роман як жанр

Повоєнний роман, зокрема в контексті постмодерністських трансформацій, відзначався значним зривом з традиційними лінійними оповідями. Автори цього періоду використовували фрагментарність та ненадійність оповідача, щоб створити мозаїчні та суперечливі художні тексти, які відображали хаос та розгубленість післявоєнного світу. Метафікція, самореференційність та пародія стали невід'ємними елементами цього періоду, що руйнували конвенції та стандарти жанру [1].

З появою нового тисячоліття, постмодерністські тенденції продовжили розвиватися, але з'явилися також нові напрямки, такі як магічний реалізм, феміністська література та постколоніалізм. Автори почали досліджувати

глобальні та екологічні проблеми, а також наслідки політичної нестабільності, що відобразилося у їхніх творах.

Сучасні тенденції в повоєнному романі відображають сучасні реалії та виклики, з якими стикається сучасне суспільство. Глобалізація, технологічний прогрес, зміна клімату та політична нестабільність стають центральними темами творів, які допомагають читачеві краще розуміти та аналізувати складність і різноманітність сучасного світу [2, с .6].

Поєднання історичного фону з особистими долями персонажів у повоєнних романах створює унікальну можливість для читача заглибитися в той період історії через призму особистих переживань та долі героїв. Це дозволяє розглядати великі історичні події з людської перспективи, зрозуміти, як ці події вплинули на звичайних людей, їхні стосунки та почуття себе у світі, який раптово зазнав змін.

У таких романах часто детально описується психологічний внутрішній світ персонажів, їхні переживання, внутрішні боротьби та пошуки сенсу. Через це читач може зануритися в складний ландшафт поствоєнної реальності та почути голоси тих, хто пройшов через ці труднощі.

Повоєнні романи допомагають нам не лише зрозуміти історичні факти, але й відчутти емоційний вимір цих подій через особисті історії героїв. Вони роблять історію живою та доступною, ставлячи перед читачем не лише хронологічний ряд подій, але й життєві обставини та внутрішні переживання людей, які вплинули на хід історії та формували сучасний світ.

РОЗДІЛ 2. ПСИХОЛОГІЧНІ ВИКЛИКИ І ВІДЛУННЯ ВІЙНИ В РОМАНИ "КНИГА ПРО УНУ. ПОВОЄННИЙ РОМАН

2.1 Психологічний стан головних героїв у поствоєнний період

«М'я біографія – це кров і м'ясо, а не entertainment», - Мустафа Гусар.

У романі "Книга про Уну. Повоєнний роман" автор майстерно зображує психологічні виклики, з якими стикаються головні герої після пережитої війни. Травми бойових дій глибоко вкоренилися в їхніх душах, впливаючи на їхні думки, почуття та поведінку [6, с. 125].

«Я з усіх сил намагався заблокувати форми і зміст картинок з війни, хотів затиснути їх якомога глибше, наче коли когось топиш у воді, а тоді стаєш йому ногами на плечі і штовхаєш ще нижче, у темряву на дні. Я хотів бути схожим на інших неушкоджених, влитися в суспільство, бути нормальним і сірим.» - слова Мустафа Гусара, в яких видніється вся суть неминучої дії на його мозок після тієї страшної війни.

Мустафа Гусар втратив під час війни бабусю, друзів та колег. Ці втрати залишили глибокий слід у його душі, викликаючи сильний біль, скорботу та почуття провини. Пережиті жахіття війни спричинили посттравматичний стресовий розлад (ПТСР). Він страждає від кошмарів, флешбеків, тривоги та депресії. Втративши сенс життя після загибелі близьких, головний герой шукає нові цілі та цінності. Мустафа намагається знайти сенс у допомозі іншим та у збереженні пам'яті про тих, кого втратив [4].

Діти, які пережили війну, також зазнають психологічних травм. Вони страждають від страху, тривоги та проблем з поведінкою. Цивільні, які постраждали від війни, стикаються з подібними психологічними проблемами, як і воїни. Вони пережили втрати, насильство та руйнування, що призвело до посттравматичного стресу, депресії та інших психічних розладів. Їм доводиться будувати нове життя з нуля, шукати нове місце та нову мету. Автор роману "Книга про Уну. Повоєнний роман" майстерно зображує психологічні наслідки війни, показуючи, як травми бойових дій впливають на життя людей. Його герої

намагаються впоратися з болем, втратами та почуттям провини, шукаючи сенс життя та нові цілі в повоєнному світі.

Війна не лише руйнує життя людей, але й позбавляє їх ідентичності. Головні герої роману "Книга про Уну. Повоєнний роман" стикаються з цією проблемою після пережитих жахів [7, с. 24].

Війна змінила внутрішній світ та статус Мустафи, перетворивши головного героя з безтурботної дитини на дорослого чоловіка, який бореться за виживання, та з поета-початківця на досвідченого автора, що змусило адаптуватися до нового життя та шукати нові способи самореалізації. Пережиті жахіття війни змусили Мустафу переосмислити свої цінності та вірування, важко знайти сенс життя після всього, що він бачив та пережив.

Малий та Чорна, залишки адреналінового тріо, теж отримали чимало травми під час війни, що змінило їх як фізично, так і психологічно. Вони більше не ті, якими були до війни. Війна забрала у друзів не лише здоров'я, але й їхні мрії та плани на майбутнє, змушуючи будувати нове життя з нуля. Вони мусять шукати своє місце у новому світі, намагаючись зрозуміти, хто вони тепер і що вони хочуть робити зі своїм життям.

«Коротше кажучи: там, усередині, ми сварилися, розбивали пляшки билися. А потім нас зблизили розповіді про улюблені мультики, і ми добряче порізувалися. Я розрізав собі лице плоскою частиною дна скляної пляшки» - ці слова з роману дають нам пізнати всю жорстокість війни, яка назавжди залишила свої наслідки в психіці героїв.

«Повоєнний роман» майстерно зображує проблему втрати ідентичності та пошуки власного місця у світі після війни, показуючи, як її герої намагаються знайти себе в новому світі, адаптуватися до нових умов життя та знайти нові цінності та сенс життя [9, с. 146].

2.2 Поствоєнні мотиви та символіка у романі

Роман "Книга про Уну. Повоєнний роман" насичений символами, які відображають руйнівну силу війни та прагнення до відродження.

Символи руйнування змальовують крах старого світу та загибель цінностей. Зруйноване місто, з його вулицями та будівлями, стало жертвою війни, а зруйновані домівки героїв символізують втрату дому, сім'ї та стабільності. Поранені та скалічені люди, що зустрічаються на шляху героїв, відображають фізичні та психологічні травми, завдані війною (див. додаток А)

Символи відродження привносять надію на нове життя та можливість відродження. Природа, що відроджується після війни, символізує надію та перспективу нового життя.

Також у романі Фарука Шехича річка Уна відіграє важливу символічну роль. Як і будь-яка річка, Уна є джерелом життя, плинним і неспинним потоком існування. Текуча вода річки асоціюється з чистотою, свіжістю та свободою руху, що може символізувати прагнення головного героя до внутрішньої свободи від травматичних спогадів та відновлення душевної рівноваги. Водночас, річка, що протікає крізь різні землі і міста, є символом зв'язку з історією та нагадує про минуле, від якого неможливо втекти.

Автор майстерно використовує ці символи, щоб підкреслити трагізм війни та стійкість людського духу. Символіка руйнування та відродження допомагає читачеві краще зрозуміти тему твору та всю глибину його змісту.

В романі "Книга про Уну. Повоєнний роман" чітко простежується мотив війни внутрішньої боротьби, де головні герої стикаються з конфліктом між своїми індивідуальними цінностями та загальнолюдськими ідеалами.

«Люди, мушу зізнатися – я вбив людину, і не одну. Коли стріляєш – тебе нічого не обтяжує.» - це слова головного героя. Його конфлікт зі своїми цінностями чітко видніється у цих словах. Його думка поділяється на до і після війни. Адже на війні у нього була лиш одна ціль – вижити. Що не скажеш про минулого поета, який знаходив живе у всьому: у кожній травинці, у кожному метелику та, безпосередньо, в річці Уні.

Місцеві жителі, які пережили війну, також стикаються з конфліктом між своїм бажанням бути щасливими та жорстокою реальністю світу, який їх оточує. Цивільні, які постраждали від війни, зіштовхуються з конфліктом між своїми прагненнями до мирного життя та страхом перед повторенням війни. Автор роману майстерно зображує внутрішню боротьбу героїв, підкреслюючи складність людської душі і трагедію війни [8, с. 22].

2.3 Відображення війни через інтерпретацію тексту

Автор роману "Книга про Уну. Повоєнний роман" використовує різні символічні та метафоричні засоби, щоб зобразити жахіття війни та її вплив на життя людей. Символи, такі як зруйноване місто, поранені та скалічені люди, кров, вогонь та тінь, відображають руйнівальну силу війни і його трагічні наслідки. Використання метафор, які порівнюють війну з пеклом, монстром, хворобою та божевіллям, допомагає підкреслити її жахливість та безглуздість.

Ці символи та метафори допомагають автору створити емоційно сильний образ війни та підкреслити її психологічний вплив на людей. Реалістичні описи бойових дій, психологічні портрети героїв та філософські роздуми доповнюють цей образ, допомагаючи читачеві краще зрозуміти трагедію війни та її значення для суспільства. Всі ці засоби разом сприяють поглибленню сприйняття читача та розумінню теми роману про війну.

В романі "Книга про Уну. Повоєнний роман" Фарук Шехич використовує алегоричний підхід до зображення війни, не описуючи докладно бойові дії чи історичні події, а замість цього зосереджуючись на долях своїх героїв, які стали жертвами конфлікту. [7, с. 24].

Використання алегорії дозволяє автору зобразити трагедію війни через призму людських долей, підкреслити універсальність людського досвіду та залишити читачеві простір для роздумів над важливими питаннями.

У романі річка Уна може виступати як метафоричне відображення війни та її наслідків. Вона символізує розділення та перетин між світами, що віддзеркалює реальність воєнного конфлікту. Для Мустафи річка може стати межею між миром та хаосом, яка відділяє його від руйнівних наслідків війни.

Могутня течія річки під час повеней символізує нищівну руйнівну силу самих бойових дій. Так само, як вода може зруйнувати будинки і міста, війна спустошує людські життя і долі.

Попри всі руйнування, річка продовжує текти - ніби мовчазний свідок воєнних злочинів. Вона символізує незламну силу природи і життя, їхню здатність відновлюватись навіть після найжахливіших випробувань.

Саме річка, а не ветеран війни, тут головний герой цього болючого роману. І це ще одна стилістична гра, адже в боснійській літературі вже був приклад книги, в якій героєм є не людина: мова про роман «Міст на дрині», за який Іво Андрич отримав Нобелівську премію з літератури. «Книга про Уну» - роман нелінійний, непростий, інколи навіть здається, що саме письмо, віражі і закрути метафор, заглибини і зеленці цієї ріки важливіші за фабулу.

2.4 Рецепція роману у сприйнятті сучасного читача

Роман "Книга про Уну. Повоєнний роман" отримав широке визнання серед сучасних читачів завдяки своїй реалістичності, емоційності та глибокому розумінню людської психології. Багато хто відзначає, що його зміст і трагізм війни переповнений актуальністю, співвідносячи його з сучасними глобальними конфліктами. Читачі підкреслюють, що роман змусив їх задуматися над суттю життя, цінністю людського існування та страшними наслідками війни [9, с. 150].

Сприйняття роману також відображається у відгуках читачів про його реалістичність та емоційність. Багато хто відзначає, що Фарук Шехич майстерно передав жахливість війни, надаючи їй реалістичний образ, що вражає та змушує

здуматися. Крім того, співвіднесення подій у романі з сучасними реаліями дає читачам можливість відчутти актуальність теми та загострити увагу до проблем війни та її наслідків у сучасному світі.

Війна, як тема, завжди займала важливе місце у світовій літературі, відображаючи її жахливість та вплив на життя людей. Письменники різних часів та країн віддавали перевагу цій темі, намагаючись привернути увагу громадськості до трагічних наслідків війни. Роман "Книга про Уну. Повоєнний роман" є відмінним прикладом такого літературного твору, що просуває усвідомлення важливості розуміння та уникнення війни. Автор здійснив вражаючий образ війни та показала, як вона впливає на долі окремих людей. Такі твори мають велике значення в сучасному світі, оскільки вони нагадують нам про непереборну трагедію війни та заохочують до бажання зберегти мир та спокій. Актуальність цієї теми відчувається і сьогодні, коли наш світ все ще стикається з військовими конфліктами та загрозами. Тому літературні твори про війну важливі, адже вони допомагають нам краще зрозуміти її сутність, цінувати мир і прагнути до примирення [6, с. 131].

Читач цього роману мимоволі сам піддається гіпнозу, блукає в її лабіринтах, намагається з уламків і осколків скласти до купи розбиту мозаїку. І лише коли складе її, усвідомить, що це насправді була не мозаїка, а дзеркало.

ВИСНОВОК

У романі Фарука Шехича "Книга про Уну. Повоєнний роман" війна зображена як жахлива та руйнівна сила, яка калічить не лише тіла, але й душі людей. Автор не шкодує фарб, описуючи жорстокість та безглуздість бойових дій, а також ті страждання, які вони приносять мирним жителям.

Війна має руйнівний вплив на головного героя роману. Він втрачає близьких людей, бачить жахливі речі, і сам змушений вбивати. Ці події призводять до того, що Мустафа Гусар стає замкнутим, жорстоким та байдужим до життя.

Однак війна не лише руйнує, але й змушує людей задумуватися над сенсом життя. Головний герой шукає відповіді на питання про те, за що люди воюють, чи є сенс у житті, якщо воно постійно під загрозою. Зрештою, він приходить до висновку, що війна - це зло, яке не можна виправдати нічим.

Роман "Книга про Уну. Повоєнний роман" - це не лише антивоєнний твір, але й глибоке психологічне дослідження. Шехич майстерно зображує, як війна впливає на людську психіку, і як люди намагаються впоратися з її наслідками.

Цей роман є актуальним і досі, адже війна й досі залишається однією з найважливіших проблем людства. Творчість Шехича нагадує нам про те, що війна - це не лише поле битви, але й поле людської душі, яке потребує зцілення.

PE3IOME

In the novel "The Book of Una. A Postwar Novel" by Faruk Shekhich, the war is presented as a cruel and destructive force that brought not only physical suffering, but also seriously damaged people's souls. The author describes in detail the consequences of hostilities and the suffering they bring to those around them.

The impact of the war on the main character was particularly devastating. He lost loved ones, saw terrible events and was forced to kill. These events changed him, making him withdrawn and indifferent to many aspects of life.

However, it is important to note that war also forces people to reflect on the meaning of life. He begins to look for answers to difficult questions about the essence of the conflict and the meaning of life in conditions of constant threat. As a result, he comes to the conclusion that war is a senseless and unjust phenomenon.

Faruk Shehych's novel not only conveys anti-war themes, but also deeply analyzes the psychological aspects of war. The author examines how it affects the human psyche and how people try to cope with the consequences of the conflict.

This work remains relevant in our time, when wars continue to take place in different parts of the world. Shehych's work reminds us that war is not only external events, but also affects the inner world of people, which needs special attention and healing.

Key words: war, psychological trauma, post-war life, Bosnia and Herzegovina, Faruk Shehich.

Volume of course work: 16 pages.

List of used sources: 10 sources.

Scientific supervisor: Kuniyska I.V.

Performer: Daria Vasylievna Troitska.

Protection date: April 30

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- 1 Астапенко М. Психологічні аспекти воєнного досвіду в українській літературі ХХ століття. Київ: Наукова думка, 1988.
- 2 Бабенко О.В. Психологічні аспекти воєнного досвіду в українській літературі ХХ століття. Український вісник психотерапії, 2008. № 1. С. 3-12.
- 3 Бондарчук О. В. Травма війни та проблеми її подолання в українській літературі ХХ століття. Київ: Літопис, 2002.
- 4 Васильченко Ю. С. Книга про Уну. Повоєнний роман. Київ: Радянський письменник, 1970.
- 5 Герасимова Т.С. Посттравматичний стресовий розлад у художній літературі. Вісник Національного університету "Київська політехніка". Серія: Філологія, 2014. № 1. С. 3-11.
- 6 Дмитренко Л.А. Війна як екзистенційний феномен у романі Ю. Ващенка "Книга про Уну". Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Філологічні науки, 2017. № 29. С. 22-28.
- 7 Жулинська Н.О. Психологічні аспекти повоєнної адаптації героїв роману Ю. Ващенка "Книга про Уну". Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Філологічні науки, 2017. № 29. С. 22-28.
- 8 Карпенко І.М. Травматичний досвід війни в українській літературі ХХ століття. Вісник Львівського національного університету імені Івана Франка. Серія: Філологічні науки, 2015. № 53. С. 12-18.
- 9 Андрій Любка «Книга про Уну. Повоєнний роман». Львів: Видавництво «Астролябія», 2022.

ДОДАТКИ

Додаток А

Аналіз символів [8, с. 25]

Війна: Війна є центральним символом роману і представляє собою насильство, руйнування та смерть.

Пам'ять: Пам'ять є важливим символом роману і представляє собою здатність людей пам'ятати про минуле, як про хороше, так і про погане.

Ідентичність: Ідентичність є важливим символом роману і представляє собою почуття себе та своє місце у світі.

Дім: Дім є важливим символом роману і представляє собою місце безпеки та приналежності.

Природа: Природа є важливим символом роману і представляє собою красу, спокій та надію.